

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

תרומה

◆◆◆

שנת

תשפ"ב

◆◆◆

גליון 138

הכח שבנפש "כל אחד"

אלמלא הקב"ה עוזרו...

אמנם בודאי שכל זה הוא רק עם הסייעתא דשמיא העצומה שמשפיעים עליו ממרומים להצליח בזה. כי כמה כח ורצון שיהי' לאדם, עדיין צריך הרבה מאד סייעתא דשמיא.

דבר ראשון כדי שיזכור את הכל, וגם כדי שישים לב לכל הפרטים ונתונים שצריך, ועוד הרבה דברים שלא שייך בלי סייעתא דשמיא.

שמירה מטעויות

ובעיקר צריך שמירה עילאית, שלא יבוא לידי טעות ח"ו. וכפי שהי' רגיל רבינו להביא מה שאמר לו הגאון רבי שמריל גריינימן זצ"ל בשם החזו"א. שבעצם ילוד אשה לא ימלט מטעות! רק גדולי הפוסקים במשך הדורות - כמו לדוגמא הש"ך, שמרם הקב"ה במיוחד, שלא יטעו.. אך בלי זה "לא שייך" שכן אדם לא יטעה.

מעשה עם השדי חמד

ומצינו שלפעמים יש סיבה מיוחדת, שמעניקים סייעתא דשמיא למעלה מהטבע, כפי שהי' מביא רבינו את המעשה עם "השדה חמד", שזכה לחבר חיבור עצום שאין כמותו, מחמת מעשה נורא שהי' אתו.

שפעם אחת נתקנא בו א' מהבעלי בתים, והלך ושיחד את המשרתת הגוי' ששירתה אצל בעל האכסניה של השדי חמד, שתספר לבעל הבית שהשדי חמד פיתה אותו. רח"ל. וכמובן שעשתה את זה, ויצא ריגון נורא על הקדוש, וסילקו בעל האכסניה מביתו, והוכרח ללון בבית המדרש.

ביני וביני נודע לבעה"ב שזה הי' שקר! הלך וסילק את המשרתת.

אחרי כמה ימים שלא הי' לה מה לאכול, באה המשרתת לשדה חמד, ובכתה לפניו שאין לה פרנסה, ומבקשת שישכנע את הבעה"ב להחזירה.

הלך השד"ח בגודל צדקותו וענותנותו, והתגבר על טבעו, שהיא זאת שפרסמה את הלעז והריגון הנורא עליו, וביקש מבעה"ב להחזירה, והחזירה.

ואמר השד"ח שבאותו רגע שעשה את המעשה הזה, הרגיש שהקנו לו מן השמים את "כל התורה" כולה.

[ובמאמר המוסגר, רואים - שלא כל לעז יש לו בסיס...]

כיבוד הורים

וכבר הזכרנו, את התשובה שהשיב מרן החזו"א זצוק"ל, לילד ששאל "האיך נהי' חזון איש?", והשיב לו החזו"א - בזכות כיבוד אב ואם.

זאת אומרת שצריך כמובן דבר ראשון, את העמל והגיעה בתורה, ואז זוכים עם זכויות מיוחדות, לדברים נשגבים, למעלה מכח אנוש.

חיבור הרמב"ם

מרגלא בפומי דרבינו, מש"כ הרמב"ם בהקדמה ליד החזקה, שכותב את ספרו, כדי שיוכל אדם ללמוד רק תורה שבכתב, ואת חיבורו, ובה ידע כל מה שצריך.

והי' מתפלא רבינו, הרמב"ם! שהי' חכם מכל אדם, האיך עלתה על דעתו מחשבה כזאת? הרי יש עוד הרבה דברים שצריך ללמוד.

אלא הי' מסביר כך, כדי לחבר חיבור ענק שכזה, כמו שחיבר הרמב"ם, זה כמעט בלתי מציאותי בכח האנושי, חיבור שכולל כל דיני התורה, ומסודר באופן מופלא ביותר, כל דבר ודבר במקומו. ואלמלא היתה לרמב"ם מחשבה כזאת, לא הי' לוקח על עצמו כזה דבר. לכן הכניס לו הקב"ה את המחשבה הזאת, ומחמת זה ישב וחיבר חיבור עצום שכזה. ע"כ.

מוסר השכל גדול

ומה שיש ללמוד מזה, כמה כח יש לאדם יחיד, כוחות עצומים מאד. אלא שבאופן רגיל האדם לא מודע כ"כ לכוחותיו, וחושב מי אני ומה אני.. ורק כשיש לו דחף חזק, שמרגיש שמוכרח לעשות את זה, אז מוציא כוחו לפועל, ועושה דברים שהי' נראה מתחילה שזה לא מציאותי בכלל.

חיבר במערה

[ודרך אגב ראיתי בימים אלו דבר נפלא. בשיחות החפץ חיים מובא, שסיפר החפץ חיים זצוק"ל שהרמב"ם כתב את חיבורו הגדול, כשהי' ספון במערה "עשר שנים", כשברח מהשלטונות. ואמר החפץ חיים שאלמלא הי' יושב כך, מנותק לגמרי מהעולם, לא הי' שייך לכתוב כזה חיבור.]

להזיז ארון...

וכן הי' מביא רבינו מש"כ בתולדות אדם, שפעם אחת רבי זלמאלע זצ"ל אחיו של רבי חיים וולוז'ינר זצ"ל, הי' נצרך לאיזה ספר, שהי' מונח מאחורי ארון כבד מאד, שכרגיל היו צריכים עשרה אנשים! כדי להזיזו, אך כשראה רבי זלמאלע שאין מי שייסייע בידו, תפס בעצמו את הארון והזיזו.. מכח הרצון וגודל תשוקתו לתורה.

[ובעלי המוסר מפרשים שזה הי' כוחו של יעקב אבינו להוריד את האבן מעל פי הבאר, כמו שאומרים בתפילת גשם "ייחד לב וגל אבן".]

בצלאל

וזה הרעיון במלאכת המשכן, שבצלאל לקח על עצמו את כל מלאכת המשכן, על אף שהי' צעיר מאד, ולא הי' בקי בזה, רק רצונו העז לבנות את המשכן, גילה את כישוריו הגדולים, וכמש"כ הרמב"ן שהי' ויגבה לבו בדרכי ה'.

אין נחת מעילוים

וכך רואים במשך הדורות, שאנשים שנולדו בלי כשרונות מיוחדים, זכו לגדולות ונצורות, שלא חלמו עליהם, היות והשקיעו הרבה עמל ויגיעה, והרבו תפילה ותחנונים, זכו להשפעה עצומה ממרומים.

ואדרבה ה' אומר רבינו, שבמשך הדורות לא ה' לכלל ישראל הרבה נחת מהעילוים. רק מיחידים, והביא לדוגמא את רבי חיים עוזר, שעל אף שה' עילוי נורא, ה' גם בעל מדות שאין כמותו, וזכו כלל ישראל ליהנות מאורו מאד מאד.

כל אחד יכול

נמצא למעשה מה שנוגע לנו, שלכל אחד יש כוחות חזקים מאד, ואסור לו לחשוב, מה יצא ממני? וכדומה, אלא אדרבה צריך לומר לו, תדע שיש "המון תקוה" ממך, רק תשקיע כל כוחותיך, לשבת וללמוד בהתמדה, ולרצות באמת להבין דברי תורה הק', אז תזכה שהקב"ה ישפיע לך שפע אור תורה, ותעלה ותצליח מאד מאד.

הנצי"ב

וסיפר הגאון רבי שמחה זליג זצ"ל לרבינו, שכאשר נכנס הנצי"ב לבית מדרש בוולוז'ין, עם חיבורו על הספרי, עמדו כולם משתוממים, היתכן?!

שהוא חיבר כזה חיבור נפלא. אך התשובה היתה שהנצי"ב לא ויתר, אלא ישב ולמד עשרים וחמש שנה! בעליה שבביתו, ולא ירד רק להכרח בלבד. וכך עלה והתעלה עד שה' ראש ישיבה בוולוז'ין "חמישים שנה", יותר מכל הראש ישיבות שהיו שם.

וסיפר רבינו שאחרי החתונה, נכנס חמיו ורואה ספר קצות

החושן על שולחנו, אמר לנצי"ב, יונגרמן זיץ און לערין גמרא.. פ' אברך תשב ותלמד גמרא, וכאומר מה אתה מבין בקצות, אך את ההמשך כולם רואים, יצא הנצי"ב!

קטן שבכולם...

והרבה ה' מביא רבינו, את הגמ' בבבא בתרא (קל"ד ע"א), שמונים תלמידים היו להלל הזקן, קטן שבכולם, רבן יוחנן בן זכאי. ובסוף מי זכה להיות הרבי של כלל ישראל, ממוסרי התורה, לא המובחרים שבתלמידי הלל, אלא רבי יוחנן, הקטן שבכולם...

וה' מלמד מזה למנהלים ומחנכים, האיך שאסור לזלזל "בקטן" התלמידים, כי אף פעם אי אפשר לדעת מי זה שייצא הגדול.

יזכנו השי"ת, את כל אחד ואחד מאתנו, שנוצל את הכוחות שהקב"ה נותן לנו, ולא נזלזל בעצמנו, ולא באף א', לחשוב מה הוא שוה, רק לראות את המעלות והכוחות הגדולים שהקב"ה נותן לנו ולכולם, ולהבין שאי אפשר להצביע מראש, אף פעם, מי יצליח יותר.

ואל ישלוט בנו..

והנה דרכו של השטן, מתוקף תפקידו, להפריע.. ובעיקר כמובן בדבר הכי חשוב, בדבר שבשבילו נברא העולם, והוא תורה הק', וכפי שקראנו בסוף ההפטרה האחרונה, כה אמר ה', אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמת.

ולכן מיום ליום ממציא השטן הפרעות חדשות, כדי למעט ח"ו תורה ומצות בעולם.

גזירות גשמיות

ובתקופה האחרונה בפרט, עדים אנו להפרעות שונות, מבית ומחוץ, לשומרי תורה ומצות בכלל, וללומדי ועמלי התורה בפרט.

אם זה בהתייקרות דברים בסיסיים ביותר, שמקשה מאד על בתי בני תורה, והישיבות הק', שגם כך שרדו בקושי, ועכשיו הכביד העול עוד ועוד.

גזירות על רוחניות

ואם זה בגזירות קשות על הרוחניות, גזירת "הגיוס" הנוראה, שרוצים ח"ו שונאי ועוקרי הדת הרשעים, לגזור, אנא, אבינו אב הרחמן, זממם אל תפק.

והנושא החדש של התערבות בשמירת הצביון הרוחני של כלל החרדים לדבר ה', מה שטרחו על כך רבות, רבותינו נוחם עדן, בעניני הטלפונים הכשרים, וידוע כמה השקיע בזה רבינו כוחות וזמן, בל יתואר.

פירצה "נוראה"

וה' חרד על הפירצה בזה, שהיא "תהום ואבדון" שאין לו תקומה. והרבה ה' מיצר ודואג על כך. וכתב מכתבים על

חומר הדבר, וביחד עם גדולי הדור זצוק"ל ויבלחט"א הצליחו להגיע לשמירה גדולה בענין.

ודי להזכיר כאן, מה שה' מורה ובא, שבחור שמחזיק ח"ו טל' לא כשר, להעיף אותו "מיד" מהישיבה, על אף שבשאר דברים ה' מזהיר שלא לזרוק כ"כ מהר בכלל.

ופעם שאלוהו, למה כ"כ נורא,

אמר רבינו - מי שמחזיק כזה דבר, "הוא כבר עכשיו לא בישיבה"...

מעשים "מפחידים"

וקשה לי לחזור על המעשים הנוראים שהיו באים על שולחנו הטהור, ממכשול נורא זה.

ודי להביא מעשה אחד, המסמר שערות הראש! שביקשה ילדה אחת לשאול, מה לעשות, שביליל שב"ק באמצע הלילה שמעה קולות מקומת הבית התחתונה, וכשירדה לראות, נבהלה ביותר, כשראתה את אביה "הצדיק", שכלפי חוץ ה' בסדר גמור, יושב ומסתכל במכשיר הנורא הזה... נורא ואיום!!

אין חסינות, לאף אחד!!

מורי ורבותי, רבינו הזהיר בכנס הגדול שה' בירושלים ביחד עם פוה"ד מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל, שאף אחד!! לא יכול לומר אני לא יפול, והביא על זה מדברי חז"ל הק' במפורש.

הבה נתחקה להחדיר בנפשנו את חומרת הדבר, ולהחליט ששום נסיון לא יזיז אותנו מהזהירות מפני "האש אוכלת" הנוראה הזאת, מה שיה'.

ובודאי הקב"ה שרוצה בזכותן של ישראל, יסייע שנזכה להיות שמורים מכל רע, כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו, וצאצאי כל עמך בית ישראל, עד עולם.

